

PARTE

N.º 3(15)

RYMANCIO

RUPINTOJÊLIO

Si, kovon!

Koks audringas gyvenimas plaukia
su šaltom pavergiam bangom,
Kai vėtra įdūkusi kaukia
"Si, kovon, pavergtieji, kovon!"

Krelis laisvūnas, kaip vėjas
Paskesta mėlynės bangom,
Grasiajame žvilgenyį skridėjo:
"Si, kovon, pavergtieji, kovon!"

Kai su ros aistringai įdūką
Nusviedžia vilties klaukumon,
Kis žemė teturi ši sušū:
"Si, kovon, pavergtieji, kovon!"

Net senkutis žiedelis palaukėj
Verties laisvėn ir saulės švieson,
Ir girdėt kaip fanku tyliai plaukia:
"Si, kovon, pavergtieji, kovon!"

Kai priešas mūs pavertė žali
Kalėjimų sienom šaltom-
Vien girdis pro gretų langeli:
"Si, kovon, pavergtieji, kovon!"

Kandieną didėjančios kančios
Atklysta, lietuvio pirkion-
Pro skausmą, pro plieną, pro pančius:
"Si, kovon, pavergtieji, kovon!"
1950.09.14.

Kad didžius darbus atliktum, reikia gyventi,
lyg niekuomet nemirtum. Vovenrrg.

Įdrėk ir suprask, kad siela nemiršta, tik kūnas
nuvargęs gulasi į kapą, kad naujas forasas gevas
toliau gyventų. m. Lastauskienė.

Tik nelsimėje, tik kentėdamas žmogus gražus ir
didis; visais kitais atvejais - jis - keltuva, žvėri.
V. Arėvė.

Kiek la jautrus bendros tautos reikalus, tiek savas jam ir sitas klausimas: nuo kada tenka laikyti LLS pradžia stiprybė? tai tegalint atsakyti lietuviu, demokrata, sau stiprybės siekiant savo praityje, prieiname klausimą: kiek tikslu lietuviui savo švente regėti š rugėjo.

Šitas klausimas siejamas su Lietuvos siekiu karališko vainiko. lietuviui-demokratui tai kelia problemą: kiek karališko vainiko siekimas suderinamas su demokratiniiais principais? Iš čia iškant išeities, tenka jau ir tai žvelgti, kiek Vytauto laikų lietuviškas gyvenimas galima laikyti demokratinu.

Vien demokrata stebint Vytauto lėkilimą, didžiulį, tenka sutikti su faktu, jog tai iškada Lietuvos bajorams suteikimo apsisprendimo teisė. Kada tekyla klausimas: ar bajorų apsisprendimo teisė pakankamas argumentas Vytauto laikų lietuvišką gyvenimą laikyti demokratinu?

Kiek to pakanka, rodo rusiškos vienvaldystės, per bajorų apsisprendimo teisę, sekmingos pastangos siekiant Lietuvos užgrobbimo. Vien tai verėtų tikėti, kad Vytautas perenkstyvai pasitikėjo bajorais. Tik, kiek tuo galima kaltinti Vytautą, ir sav. imu audieną:

a. iš laimės rusai užklojė prieš visvaldžius-neklaidingus carus, šiandiena tokiais pat laimingais užklojė prieš staliną, kuris, jų valstybės kaina laisviausiai eksperimentuoja bolsėvizmą.

b. lietuviui bajorai, suprata rusiškąją klaidą, igiata apsisprendimo teisę vadovaudamiesi, ne kurta vedę lietuvius baudžiannikus už aną klaidą atiduoti atitinkamą duklę, išjudino lietuvių siekimą - būti savo gyvenimo viešpačių? tą siekimą.

kuri ir šiandien ginam nuo bolševikinės valios.
 Tai sako, jog Vytauto Didžiojo laikų lietuvišką gyvenimą, ne vien demokratiškai turia pripažinti, bet jis yra ir LDK kelio pradžia. Šiuo š rugėžio ne tik kalba tinkama tautos šventei diena, bet tai kelia ir šią klausimą: ar LDK pradžios nepraver-
 ta laikoti Lietuvos siekimo karališko valaiko?

Kiek tai būtų netikslu, tenka žvelgti į Lietu-
 vos istorijos kūrimo etapus.

I. a. Algirio su Kęstutiu sutarimas valdyti Lie-
 tuva, yra kunigaikščių demokratinio sutarimo
 teisės kilimas Lietuvoje.

b. Šią praktika gyvenimo patelsinta, iškėlė
 bajorų demokratinio apsisprendimo teisės
 kilimą.

c. Vytauto Didžiojo laiku bajorų apsispren-
 dimo teisės įgyvendinimas, užbaigė kunigaik-
 ščių sutarimo teisės istorinį etapą-savitą
 įnašą į Lietuvos istoriją.

II.

a. 1939 m. rudenį SSRS valios sprendimas įsi-
 kišti į Lietuvos nepriklausomybės išsaugojimo
 reikala, /susitarimo tarp SSRS valdovų ir
 Lietuvos vyr. dvasia/, pradėjo Lietuvos isto-
 rijos etapą, kuris charakteringas savais sve-
 čio ir šeimaniško sugyvenimo, etapais.

b. SSRS valdovams šlykščiai pasityčiojus iš
 savo iškiliausių išpareigojimą, lietuvių tau-
 ta buvo pastatyta prieš rusiškos klastos pa-
 aikertojimą mūsų šalyje, prieš lietuvių tau-
 tai būtenybą tą klastą uniekinti.

c. Vokiškoji okupacija, pradėjus okupacinio
 meto įnašą į Lietuvos istoriją, užbaigė ru-
 siškos klastos pas mus pakartijimo etapą.

Šitie etapai lietuviui kalba: kiek bajorų demokr-
 ratinei teisei įkišti pagrindu dera imti kunigaik-
 ščių demokratinės teisės egzistencija, tiek LDK
 pagrindu yra 1939-41 m. rusiškos klastos padariniai.

Šei to tekyla klausimas: kiek LDK gali į Lietuvos
 istoriją įeiti kaip savas istorinis etapas?

Kiek tokia gali, LDK turi turėti savitą kilimui

pradžią, vyksmo eiga ir aišku, pasiekiamą tikslą. Tiek taip yra; tenka remtis istoriniais faktais.

Nemiantis 1918-41 metų "laisvėjimais" rusiškoji kultūra-bolševizmas-1949 m. vasarą grįžęs į Lietuvą triumfuoti Lietuvos gyveno visą dieną, sutiko lietuvių tautos ryžtą-vieną kartą, ant viso dos atgrasyti jį nuo lietuviško gyvenimo. Šita aktyvaizdoje, bolševizmui ir lietuviškam ryžtui susikirtus kovos lauke, kilo LKKS.

Tiek LKKS į lietuvių tautos istoriją ieina savitą otapu, tenka žvelgti į šio Sąjūdžio vyksmo eiga, į LKKS istoriją.

Tiek nustebintas, tiek pat užgautas bolševizmas prieš jį tautos kilimą, šitą kilimą nušluot nuo žemės paviršiaus pašoko rusiško šautuvo pagalba. Tai truko iki "amnestijos" paskelbimo. Objektiviai šitą kovos tarpą žvelgus, išvadoje gauam:

1944 m. skelbta mobilizacija LKKS kresto apsaugos min. vardu rodo bolševikinį siekimą parodyt prieš pasaulį, jog lietuvių tautos šventa valia savo pečiais "išvaduoti" Berlyną. Po karo mobilizuotų-sugautų armijai-išvežimas į Rusijos gilumą, kalba apie mūsų tautai bolševizmo lentą likimą: niekšišku žiaurumu įtikinti lietuvi laime, kad už savo tautiečių žarstymą po plačiosios tėvynės tyrus, gali liktis prie lietuviškos duonos kąsnio.

Savitomis-partizaninėmis priemonėmis pasipriešinus prieš šią bolševikinę valią, bolševizmui lenta:

a. pasirodyti prieš pasaulį, kad bolševizmas tegali laikytis tik teroro pagalba;

b. prie lietuviškos duonos kąsnio lietuviai liekas ne iš bolševiko malonės, o tik dėka anti-bolševikinio apsisprendimo.

Amnestijos paskelbimas rodė bolševizmo lėkėjimą, kad prieš lietuvių tautos ryžtą rusiško šautuvo visagalybė tėra mitas. Prieš bolševizmo valia kovoje šaliai Lietuvai amnestiją įvertiaus eilne bolševikine piktybe, sulaukėm nūdienos, kuri apie jos tikslą kalba:

Per "pasigailėtą" prisipažinimą buvo siekiama antibolševikinio sąjūdžio išdavimo. Išdavimo pasekmėje turėjo ekt bolševinis teroras prieš sąjūdžio avasinę ir fizinę jėgą, kad tuo laimėt lietuviško gyvenimo panika prieš rusišką kultūrą.

Amnestijos nepasisekimą sekus markuljada, soko-lovinių gaujų organizavimas iškelia ne vien bolševizmo prisipažinimą, kad jis bejėgis kovoje prieš lietuvišką kultūrą, bet ir žutbūtines pastanges pajungt lietuvių tautą-didžiosiems komunizmo stатыbimo: neišvengiamo Kremliaus žuvimo atveju, kad ir mūsų nepriklausomą gyvenimą lemtų iš mūsų staugiantieji vilkais-už bolševiklaikiu darbus.

Ir markuljadi prieš lietuvių tautą užsirekomondavus kvailiu triuku, bolševikuojantieji lietuviai save išvydo kvaisų graugais. Šiuo kartu kad ir lietuviškieji bolševikai neatsigrąžtų prieš kremlių, jų sudrausminimui atsiųstas Trofimovas.

1949 m. vasario mėn. 18 d. LKS Tarybós sprendimas - išseugoti, kad daugiau sveiku tautos jėgų nepriklausomam Lietuvos gyvenimui - yra tuo lietuvių tautos antibolševikinio sąjūdžio vaisiuku, apie kuri septyni metai kovos prieš bolševizmą šitaip lietuvišk-ai kalba:

JTO veiklai irodant, jog tai tikra tautų apsauga nuo užsieninės intervencijos, kilus Lietuvai nepriklausomam gyvenimui ir pikčiausi jos priešai-lietuviškieji bolševikai-džiaugsis duonos plutyte išgrauždami. Jei kuris iš jų-dėl nudienų darbų savo laime terogės miško, tai tikrai stata pastui Trofimova-i Stalino sodinamus miškus, i tuos lietus, kuriais, kanalų pagalba, Stalinas skuba paverst ji iškėlusią Rusiją.

Tuo: sunkių dienų regėje, atoties smžiams palikdami jas didžių kovų laimėjimų, Lietuvos laisvės kovos sąjūdis išengiam i aštuntuosius metus.

Pro septynįs tos metus žvelgdami pasiekėm iki

Vytaute didžiojo laiko, iki Lietuvos siekimo karališko vainiko. Pro septynis kovos metus žveigdami Lietuvoje dvidešimtus, lietuviškas regimas:

Prieš Vytaute didįjį Mindaugą didžiai kariškių vainiku: tai anų amžių tautų laisvės ir nepriklausomybės pagrindas.

Algirdas su Kęstučiu padėjo Vytautui pažvelgti į amžių Lietuvą, suprast, kad lietuvių siekimas būti savo gyvenimo viespačiu, Lietuvai garantuoja gyva-demokratine teise žydinti vainiką.

Šita teisė vedus lietuvius pro piktas lenkų pastabas, pro rusiškos kultūros marazmą, kūrė ir knygnis ir savanoris kūrėjas etapas atžymėta Lietuvos istorija.

Demokratine teise žydinti Lietuvos vainiką per bolševiknetį nėra Lietuvos laisvės kovos sąjūdis. Šiuo sąjūdžiu lietuvių tauta leidama į savo istoriją savitu etapu, sąjūdžio narims kalba Lietuvos Karžygių kalba!

-Lietuvos Laisvės-demokratine teise žydinti vainiką per septynis metus nėra Lietuvos Karžygiai, savu krauju nupleuta nuo visų negandų, perduoda savo broliams -išnest,-

L I E T U V O S O K A R Š Y G I A I .

Bolševikams artėjant.

1944 m. vasarą mūsų dalinys už Vilniaus stovėjo apie 100 km. nuotoly. Pro tylių jėgų šnarežimą, pro silinksminusių paukščių rykavimus, kasdien girdėtis artėjančios fronto garsai.

Vietos gyventojai veidai nusiminę. Tytų fronte dalyvavusieji vokiečių ir kitų tautų kariuomenės daliniai, civiliai gyventojai, kuris bėga nuo Stalino rojaus, visais keliais nesibaigiančiomis vorais traukia į vakarus.

-Vokiečiai praisimėjo!.. Vokiečiai traukiasi!.. Tai ko mes laukiame!..-Siurint į duktes paliekančias voras dalinio vyrai neremiai kalbas.

Staiga į mūsų kiemą įvažiuoja mašinos. Mūsų

delinio. Pradžiugom. Trupės vado įsakymas susikrauti
į mašinas turta ir spleist miesteli, įvykdomas
tuoj pat.

Įvykstan... Mus lydį nusimibusios, asaromis
pasriuvusiais veidais minios... miestelio gyventoi-
jai, kuriems artėjantis raudonasis teroras primena
baisius įgyvenimus.

Mašina išsivita į saulės įkaitintą kelią.

-Kur/vežiau į frontą? - Į galvą klausimai šauna.

-Ne!... Jūsų užpakaliniu saugu nebūsime! - vienas
ranka monteri į vokiečių pusę.

-Maži ir jūs ponai! - antras vokiečių adresu
važiuoja.

Jei į frontą, tai, bendromis jėgomis, traukiam
į vėmaitiją! - beveik visi žemaičiai - nesunkiai su-
taria.

Įryškėlė... mašina suka į Vilnių! Musų norai!..

Įs vilniaus traukiniu važiuojam į namus.

Įs savo tėvynės nesitrauksime! - paskutinis vyrų
žodis.

Jau vienas saulės įkaitintu vieškieliu linguo-
ju į namus. Kelias lyg kerštais pelemis nupiltas,
bet tėviškės ilgesys likusius astuonis km. ragina
spartesniu žingsniu pareiti.

Prieš akis ir gimtasis kaimas. Benokoj jį mačiau.

Jis šiandien daug gražesnis, kaip kada nors buvo..
iki šioj laškoj motulė sugriabdavo sieną, kudikys-
tės laikais mane galdydavo ant prielangio...

-Į širdį kažkas smigteri. - Čia juodaargių kaimenę
gasiau! - jauna diena į dvasią išigauna. - Čia saulės-
tosios dienos praleistos! - jaunatvė pažvelgus snap-
da. - Čia mano arti laukai!..

Laukuose, ilgas, sunkias grūdų varpas nulenkb
linguoje pusiau nunokia rugiai. Juos supauja tėviš-
kės vejelis... Kiekvienas upelis, krūmas, takelis,
akmuo tau lietuvišku sypsniu kalba:

-Čia tavo tėviškė... Tu sūnus pilkųjų arimų!..
ar tu gali mus palikti!..

Frisiminimų, tėviškės kvapo apovaigintas net
nepasijuntu - kada atsiduria savam kieme... jaučiu

motinos glamonėjimas...jos džiaugsmo asaromis sveikinas...

Keilgas ir tėviškėj džiaugsmas!..už keliolikos dienų jau aiškiai girdis rytų fronto griausimas, vien ramus gyvenimo trokštancių gyventojų naštos, voros užtvindo nuo fronto tolinančius kelius.

Tariuos su namiskiais:likt,ar trauktis!-Liksi,- užguls bolševikai!su vokiečiais!..išsižadėt savų, palikt gimtinę ,padėgt iš Tėvynės!..Su broliu susitariam:likt!

- Teriaikia tėvų palaiminimo...

Vaikai-iki tol tylus tėtis prabilo,-as senes, ligos patale guliu, is kur ,regiu, pakilt nera vilties.Jas sveiki ir -jauni...-sunkią kalbą nutraukia. Pailsėjęs kalba:-išvyksit su vokiečiais, įjungt į frontą...žusit,net nežinodami už ką...Tyla tėvas kviečia apsimestyti.Tyliai,tvirtai pradeda:-ano noras ,kad liktumet tėviškėj!..Pažistami laukai takai,miškai,ir krūmai...vienas ar kitas vargas bus lengviau pakeiti...-mūsų džiaugsmą laimindamas tėvas,juokiasi...-Vaikai ,atrodo ,pradžiai ir ginklų turit!..tokių kaip jas-atsiras ne vienas...Jūsų mama,aš -kol turė sim, padėsim jums..Ranka pamojęs:-ne amžiams ir bolševikai ateina...Atsidusę tėvišku žvilgsniu,visus glamonėdamas,laimina:-Jei žusit,tai įvyks tėviškės laukuose,juosginant!..

Tėtės sveikata graudena širdį asaromis...palaiminimas vyras parodė bolševikus...

...Vieną popietį įvažiuoja į kiamą su vokiečiais besitraukia du civiliai ir vienas Lietuvos kariuomenės kerininkas-leitnantas.Pamata ginklius,reikalauja atiduoti jiems,sakoai, jiems jų trūksta.Įvyksta trumpas,beį kietas pasikalbėjimas.Už ne atidavima ginklų,leitnantas mus išvadina komunistais.Jam trumpai atkerta:

-Jei neturi gėdos trauktis iš Tėvynės,gėdinkis jos sūnus palikt beginklius!...

Išskyrė oro pavojus...

po to su giak lais buvom atsargesni:padėjom

taip, kad svetimos akys nesątytu, kad, reikalui
esant, galėtume greit juos paimiti.

Iš vilniečio atsiminimų.

1951 m.

|||||

Nukreipt priešą dėmesį...

...litas 1950 m. birželio vakaras. Lygiuojam
žaliuojančiais lietuviškais laukais.

Gražu!..krūmuose linksmai gieda lakštingalos,
Toli girdėt kukuoja gegutė. Švelnus pirtų vėje-
lis vos jaučiamas šiūrenas, atnešdamas ką tik iš-
sprogusių berželių kvapą.

-Koks gražus vakaras! -tariau greta einančiam.

-Kas iš to gražumo!..moja ranka bendrakeleivis,

-kur pažvelgsi, vien ašaros ir kraujas, kulkašvai-
džiai perrėkia lakštingalas...

-Kto idiot -priekyje šaukia.

Stokstam, šali! kad nukreipus nuo anksčiau sužeisto
prt. ugnį, kuris tik raitas galėjo atvykt į s. skry-
dį, metamės į laukus.

Groja kulkašvaidžiai vietoj lakštingaiu.

Krita ant žemės atsišaudom. Gelbėti! priešą ugnį
tik kreipiama į mus, kad net kalmėlis šulka, nuo
sprogstančių žaibuoja.

Atsisėdydami be jokios uždangos, laimingai
pasiekiam krūmus. juos rusus patraukus, sužeistas
pro parengtas pasalas prajojo be jokių pavoju.

Iš Genio atsiminimu.

.....

Kolchoze dar neseniai...

-Na, tėvai, bunkeris pas tave yra -prėe kratos
pritvirtintas burliokas užėjus klausia.

-O kam jis man reikalingas! Kolchoze dar nese-
nai (varytas. tai galiu namuose gyventi. Jei jau
ilgai taip bus, tai gal tada ir reiks rusiskai
-zemlenkoj lindėti, -užklaustas pasiskinao.

1951 m.

Užr. Genys.

.....

...
...
... bendradarbiai ...
...
... art.kpt. ...

Garbės ženklai: La Kryžiai: II r.III. ir.III
Visa vasara, žygiavus, kelioną dienoms apsiėmė
jam . . . alake, atvykta . . . vadovybė. . . domiausius
jis: nuo lauko žiežlabų sudėgusiu lietais, . . .
suplyusiais batais, is kurių kysė netvaikigai
ant kojų sumaturiuoti sutkojai.
sūnus, jaigu tarnaitė nesisipranta sutvaikyti. . .
bužių, jis dėl to nekaltas.

...prendimas pasitvirtina, prie lauko jam išsiren-
dus . . . pėteino reliatyvumo teorija, ir visai tuo te-
nka . . . tikėti, kai . . . gavus baudžiamąjį statutą, . . .
išiknisa: jo džiaugsmu yra surst gyvenimo tiesos,
kurios ir tarnaitę iškelia žmogum.

...mano laimė, mes - broliai: . . . redaktorai - ben-
dradarbiai.

...ar iš dangaus medžiagda gausim - kalbą prade-
dam. Ne . . . is gyvenimo. Is gyvenimo, kad būtime realus
gyvenimas? - kalbą užbaigiam.

Ir buvo dienos, kurios nežinojo, kad . . . glis ir
gula ir kelia su 38,5 temperatūra. Kai lempos ir
jo matematiske gudrybė nesugundo žybsti, is visų
jėgų stengiamiesi bent kiek daugiau oro reikiancius
plaucius (traukti, sprendžiam problema: kas yra
partizanas?)

Kai anga prasiveria, kai proga pilna krūtine
džiaugtis sprogtančių pavasarium, jis taria:
--Laba lempa šviesiai degs. Reik skubėt užbaigt
art. ženklo projektą. Reik prakalbint Ožell, papra-
syt, kad jis prakalbėtų tuo žodžio žaismu, kuriuo
džiaugies jo Partizano dvasia.

Por beštines nepaprastas bellinas i angai, nelaiku
kviecia prasivadinti. Angai prasiverus veilyte
dziugias!

-Karas!..Lydevanu tiltas jau subombarduotas!
Aciu, Viešpatie, nereiks stot i kolchoza!..

-Tais labai kero es ir nelaukiu... mažiausiai
dar bent dviems metams darbo turiu- grizus po
pranesimo -glio akys juokias.

Po kurio laiko itokia laiska -vesei./ Atsp.
Pak Nr. 4/. Ta tema iskalbam.

-Dziugiuos, galiu padeti broliams tam regeti
savo laikrasciu.....

Tai buvo -glio paskutiniai zodziai, kuriuos jis
kalbejo- gal sau, gal broliui, o gal, kaip paprastai,
toms keturioms sienoms, kurios, skaitant is ju apie
art. gyvenimas, is kuriu semiantis medziugos ir
sajudžio organui, savos ir niekos-kaip tave....
glemonėjanti motina- su -glio gyvenant buvo.....

Broli, Tave laiskas vesei, tepuie visiems
Partizanams stiprybei sentis saltiniu!

.....
Kai praus pražūtingas kosmaras,
laisvės Gėlės išmargins laukus,
Dus idomu po bergalės kero
Pasklaidyt atminimų lapus.

Ir atgys atminimų šėšėlius
Iškentėti laikai Lietuvos,
Kai jos sunūsi iš priespaudos kėlės,
Kad jai laisvės ir vėl atkovot.

Iš -glio dainuota posmų.

.....

Laiškes partizanui

Praslinke rūsiai,
Kaip upių ledai
Tie dešimtys priespaudos metų,
Ir drąsų tavo
Nelygioj kovoje
Tazinauk gaudime automatų.

Mačiau aš tave,
Kai priešu gauja
Ir miestus, ir sodžius naikino;
O tu jiems stvirai
Tada pasakei:
"Te laisvės palaui nemėgina!"

Tada išėjai,
Kur tamsūs miškai
Slamėdami sudroj nerimo;
O priešai brėliu
Veikų net nežu
Krauju laistė juodą arimą.

Mačiau kančią jos
Botulės senos,
Išauginusios tautai didvyri;
Kai skil nebyliai,
Bėdos klausė tyliai:
"Ar aš melis? Ar gyvas? Gal mirė?"

Kai išverė leukan,
Vežė ją Sibiren,
Dėl tavęs josios ašaros tryško...
Sodžiu nebyliu
Ir žvilgančiu giliu
Ji klausė... Ji žvelgė į mišką.

Jautiau es tada,
Kad tu visada
Birdy naują ryštą nešiosi,
Už kančią visą
Trėsimu suką
Tu priešams ramybės neduosi.

Ir tu nuojai,
 Kai upių ledai
 Grasinio blaukėjo laiveliai,
 Kada vandenai,
 I silieje placiai
 Pastojo tau einančiam kelia.
 Kai šaltas lietus
 Sustingdė žinginius,
 Kai kojos klausyt nenorėjo.
 Tai drasu tave
 Pantos kovoje
 Skimirkoj šioj širėjan.

Get tu visėjai,
 Nors pakliu išai
 Klampino i purvą ir klūpdė.
 Tave gal ganta
 Sverti ir šalta
 Nebijančių priešų išugdė.
 O žinginiaiis tavyis
 Vis sekė būriais,
 Ištroškę žudyt atėjusiai,
 Veltui jų darbui,
 Nes tamais miškai
 Priglaus šį kovojančią suna.

Vasarėlė ateis
 Pasipuošus žiedais,
 I priešų kenkinamą šalį.
 Tu josios glėby
 Kamybe jauti,
 Nes priešai pavergt ją negali.
 Tave sė mena,
 Kai laisvės dienų
 Ištroškęs i toli širėjai.
 O žvilgsnyje tu
 Regai man kariu,
 Nes sėlėje alpt nemokėjai.

Tave sė načiau
 Kai naktys šaltiau
 Kiekviens keleivį sutiko.
 Kai priešai tavoj
 Automato dainoj
 Bėjęslais lavonais paliko.

Restus tu buvai
Kai rankom tvirtai
Uspaudęs laikai automatai,
Nors šaltas lietus
Tau merke pedius,
Bet akys tik kova temė.
Tave aš menu
Kai sniego kalną
Prisagstė žiemą masų šali.
Ilg kelią klimpai,
Bet vistiegiėjai,
Nors akys teįėjusiai temo.

Nors-vėjai žiedai,
Tarytum kardai
Lapoj aštriai tavo veidai.
Bet iš žingsnių tvirtų
Nyttingai ramiai
Surastė skundu man pelėdai.

Atsimenu tas
Skautiškas minutes,
Kai žiedas žiaurus apsupimo
Lovoje kruvinoj,
Brangioj Lietuvoj
Besirūžiai didvyrius skynė.

Menu visada
Tarst granata
Kur šiandien po kojų jiem plyšta,
Kai bežadilam skausme
Aš klausiau save,
Kas supras švenčiausią rytą.

Ir žuvo toje
Nelygioj kovoje
Mergaitė narsuolė, kaip vyras.
Per amžius dainoj
Kambės Lietuvoj
Legendiniai žygiai didvyrių.

Masieu aš tave,
Kai kraujo klane
Ant juodo arimo gulėjai.
Akim atvertom
Skausmingai šaltom
Brangioji šali židėjai...

Bet užteko jėga,
su likučiais draugu
atbūtinam atakom pakilti,
O, liejos kraujai,
kai kritęs kilai
Ir kartojai: "Aš niekinam mirši".
Abejingai ramus
I mažio laukus
Išrėžo mėnulis toks gelvas.
Ir štai miškuose
su kario dvasia
Tu subeistas silpnas, bet laisvas.
Ir vėlai kova
utiko tėve,
Bet niekad dėl to nemurnėjai,
Ir mokai draugus
Nevėrkt pas kapus
Geriausio, ką tėmėj turėjo.
Nusiminti dalia,
Tau mintis syetima,
Nes gyventi tik laisvas tegali.
Jaunystės jėgos
Ir kario drąsos,
Kur rasčiau aš pavyzdį, tiki.
Nebainis cėrsus
Kėpalužtas, drąsus
Man primeni amžių karžygi.
Ir tikiu, kai tėve
Laisvoj šalyje
Pašinsiu prie arklo, prie knygu.

...!!!!...

Kada tui Maironis norėjo prikelti nors vieną
senelį iš kėpų milžinų. Punks buvo Lietuvai lai-
kai: burliškai rusiškai carui, kunigai lenkiškai
Dievui lietuvi, vertė melstis. Melengva buvo ir
šūpintojėkai šūrėti i lietuviškos šeimos darbo
bara, neregiant parymusios sesulės-savo darže-
lyje. Šidai pradėjus pogr. šodžio sesulės- ašarė-
lė, Liepanelė, R. Siburėlis, amadiukė, Laukiukė
ir visos kitos i talką dėl jų darželio-šė,
lietuviškė-ir pavadinėmo. PAK Sedakėija.

skaitytis tik su ministru Taryba, kurios pareiga konkrečiomis priemonėmis nesavyvaldišias tautas parengt i JTO narius. Tik is tikro staliniskas protas skaitesi su sia Taryba, 1948 m. parodė molo-tovas, ka, jos posėdžio metu Taryžiuje pareiskė, kad demokratija pasenus, dėl ko ja privalo pakeist jaunoji demokratija bolševizmas. Nesant kam molo-tovo nugindyti, naujoji demokratija nusilenkė val-kanne.

Ir kiniškąją visagalybę nusilenkė sau bolševiz-mas, regėdamas šios Tarybos tik šiuos kokybinius ypatumus:

Jungtinė Karalystė, Anglija, tarp kitų ir Indi-jos tautoms pasiskelbus nepriklausomoms, teverti dėmesio kaip išsiskardanti valstybė.

Prancūzija-karą pralaimėjusi valstybė: kiek de-šolis tik kolonijų pagalba vedė išsilalevinimo karą, tiek, siekiant užvaldyt Prancūzijąj tereikia jos kolonijos sukelti revoliucijai.

JAV-dvipartinė visagalybė: protingai suvienu-partija išlaikant draugystę, šita valstybė galima išaugoti nuo karo prieš SSRS. Be ko kito, sperio Goloso triumfas JAV palankumą garantavo Stalinui.

Mišku, kai ir ministru Tarybos visagalybė Sta-lino negėdino, pasirasant statutą, kuris leido vienodai triuškiinti visų tautų kokybinius priva-lumus, Stalinio širdis tik džiugaut galėjo. O kam nėra giedras dangus, kai širdis džiaugiasi.

Saber, nebodami zekt Stalinu, nebodami kritikos pažveikime i apsiniaukusį dangų.

1949 m. pakeitęs molo-tovą, Višinskiju, to pagalba Stalinas pradėjo orenzyvą atgeivint efektyvią ministru Tarybos veiklą. Jau vien tai, kad tą cfr-nzyvą, Stalinas galėjo pradėti tik nušalinus molo-tovą, rodo Stalinio prisipažinimą, kad dėl jos visa-galybės nevertinimo kaltas molo-tovas. Šitas prie-pažinimas kelia idomą klausimą: kodėl i ministru Taryba nelejo karą pralaimėjusi Kinija, o vietoj jos atskiai karą pralaimėjusi Prancūzija. Klausimas idomas tuo: jeigu vietoj Prancūzijos būtų išjusi Kinija, šiandien vietoj likusios Tarybos is trijų narių, būtų lygiateisės dvi. Kad šis Stalinio žiau-riai pralaimėta, rodo JAV galėjimas parengt Japo-nija i JTO narius, taikos sutartimi Japonija pas-

kelbiant teikingsa silmi. Siuo karyskėje sut
šita visagalybė: parengt Japonija, JTO nerius na
didžiųjų ketveriuką pajėgesnė JAV: už didžiųjų
ketveriuką pajėgesnė kariavusių prieš Japoniją
valstybių valia.

Telieka klausimas: kodėl JAV valia siuo kardu
i Sanfrancisko vyko, tai atsakymu yra šitas
klausimas: o kuris visagalybė JAV galėjo sutruka-
yti taikos sutarties su Japonija pasirašymą?

Siuo atveju parodyta JAV tikra bejėgė dėl jos
valios vykimo tesako tai: JAV galėjo nevykdyti tik
sudariznuodama Kinijai. Tik tuo atveju susidaro
šita padėtis: remiantis komunistinę Kinijos vyriausybę
prisipažinti, kad JTO atžvilgiu esi tos vyriausybės
draugas - agresorius. Natūrinai galios šitam
apsisprendimui peranti-lygu pasisakyti, kad modie-
nė JAV vyriausybė Sovietų šalies visagalybę atsto-
vauja tiek, kiek kiti tautos - ankaisėkas.

Siuo kartu gelbėt JAV prestižą, tegalėjo tik
Staliniškas veto. Tik kiek jau šia visagalybė, pa-
rodo šita gyvenimą praktika:

Pirmame Daugumo Tarybos posėdyje JAV veto
Graikijos namų byla. Nežinant to, Graikija pa-
siosta Daugumo Tarybos komisija ta byla užbeigė
Daugumos valia. Tuo, aišku, įrodyta, kad prieš dau-
gumos visagalybę staliniškas veto yra bejėgis.

Šita bejėgė patvirtino ir JAV vyriausybė,
kai, JTO konkrečiomis priemonėmis uzvadavus Sta-
linui keliai - oršjoj, šį grūdo, Daugumo Taryb,
dejuoti, kad iš šia jos išbegimas pasauli pastu-
mėjo i kar, o JAV bankrot.

Galutinis staliniško veto bankrotas išaiškėjo
korėjos byl: iš Daugumo Tarybos perkėlus i JTO
Generaline Asamblėjo, kad komunistinę Kinijos
vyriausybę paskelbtą agresorium. Dėl šito JAV
valia neišėjus iš JTO paliko tuo bekininku, kuris
didžiu Stalino balsu šaukia:

- išrekit, kai 1945 m. kvailkel leukus galvą i
Sanfrancisko, šiandien didžiausią visagalybę net
nėlabai kam girėtąs tikaraguos respublika bepric
kelstinu sokuotu kloja.

Tokie gi galutinė išvada šiuo klausimu, utsi-

gorus iš Stalino nurodyto šaltinio? Tomis išvadomis yra:

I. Prieš kelioną į Sanfrancisko JAV kongresas š.m. liepos mėn. 7 d. atitinkamu rezoliucija kreipėsi tarybinės tautos, konkrečiai ją klausdama: Stalino ar jų nuomonė pasakyta apie nacijų lygybę? SSSR vyriausybės vykinas parodė, kad dėka JTO politikos, Stalinui taip kalbėti diktuoja tarybinė tautų valia.

II. Patiems sovietams įrodžius savo bejėgą prieš JTO visagalybę, žiomet Sanfranciske sovietų atstovai buvo pastatyti prieš konkretų faktą: jeigu viena JAV galėjo parengti Japoniją taikos sutartį pasirašyti, tuojlabiau trijų Min. Tarybą tokiai pat sutartčiai pasirašyti parengs Vokietiją.

III. Ne paguoda sovietams ir Indijos nedalyvavimas pasirašant taikos sutartį, ikigi yra Jungtinės Karalystės narys. / Anglija pasirašyt sutartį galėjo tik Indijai pritarus. Jeigu ji greičiau Indijos nepriklausomybei, pastaroji išstotų iš Jungtinės Karalystės sudėties. /

IV. Kād šiuo kartu Sanfranciske palaidota didžiųjų valstybių neišveikiama visagalybė parodo JTO globali pavidimas tų Japonijos salų, kurios įgalintų Japoniją kada nors kilti karui.

V. Taikos sutartimi SSSR Japonijos "sisavintas žemės pramačius okupuotomis", Japonija įgalinama gauti pagalbą iš JTO, siekiant savų žemųjų išdavimo. Negalint abejoti tuo, kad taikos sutartis su Vokietija bus pagalba jos susijungimui, dėl SSSR veiklos JTO gaunasi išvada: negailėstinga kritika padėjo, kad pasaulis pilnai pateisintų Japonijos ir Vokietijos siekimą - sutriuškinti SSSR visagalybę.

V I S U O M E N I N Ė V E I K L A

Kam vilioji marių gija?
Mėrės-mano viešpatlis!

MALDA GIMIOJAI LIAUSIŲ Apygardos
 Visuomeninės minties Organas, Nr. 3, sl. 1.

Ilks, mano tėvų žemė, žemė pilku debesėliu
 pasinešęs ir mano tėviškės dangus, pilku dirvų ar-
 tojų sėonus-dukra, labai tau pilku debesu pasinešus
 mano tėviškės dangui-partizanas, tave išore nuo tė-
 vų gyvenimo nesiskiria ir smaičių partizanų lei-
 dinėlis.

O yra šalių, kur pilką gijos bėgamos aukso žavi
 žmogų gyvenimui. Tų šalių gyvenimas - jų viešpačių
 valia mariomis siubuoja, tų viešpačių valia ir mus
 regi mariomis, kurių net kalba medinė! Šie iš lie-
 tuviškų marių sušvitusie sukso gija teregi - Su-
 škino, hermontovo daugiau ar mažiau vykusi sekima.

Ištroške viešpačių garbės ir man jie pilką
 dieną atnešė...laukiu brolių...broliai negrižta...
 Vėjeliui pro angą pusterėjus, sušvito žiburėlis:
 aš išskaitau pilką raštą, kurį man broliai parnešė.
 Mano žemės sesuo mane maldai vadina lietuvišku
 žodžiu:

..... O kiek už žuršių geso saulė!
 Kiek kart varinės maldos liejos,
 Galingės tėve, kurs veldai pasauli,
 O išklausyk pasigallėjęs...

Ir savo nykią vienatvęj regiu ne vienas lau-
dū grįžtančių brolių! Mano visa tauta meldžia
Visagali gražint iš Sibiro, Varkutą, Kalėjimą, iš
svečių šalių gražint artąją dukras, sūnus.

Ar tai medžio kalba!

Lietuviško medžio rūpintojėlis aukščiausiojo
valią išsako Lietuvos žeme keliaujančiam. Ir var-
gas tam, kas Lietuvoj gyvenamas nemoka suprast
lietuviškos kalbos... ja daug lietuvis regėjo-
laidžiais arais kilusiais, nykią varnos aukrūn-
kusius.

Prie rūpintojėlio "Maldos Girisėje" atstovės
parymas kalba:

... ar pabarėm kaiėjo partizanai,

tu vis tylus, tu vis toks pat ramus...

Taip! Lietuvis tylus kiek savo laimėj tiek
iš skausme. Lietuvis tylus ir audrai siaučiant...
audrai siaučiant supasi marlos.

Kaip balta asrių guta nusisupavo ir nusieji
tie, kurie, sekdami Ruskių, Lermantovu išėjo ant
savo himnų ne žios žemės saulės nestu... jie anos
saulės sviesoje ir patys nykią seseris iš-
blanko.

Girons Mėrių nutekėjus, tilvyčiams po usynus
kiaulešūdišiais džiugėjant, didžiųjų seseria,
žodžiais mano tėvą nurašinti:

... Bet palauk, žmogeli,

užibės aušrinė,

užtekės saulėlė,

atsikvėps krūtinė...

Sesut, tikrai, kai tavo žodžiais mano kalba
gyva, dažniau atsikvėpia mano krūtinė... iš nykių
rusišku Bolševizmu prisivinkusios padangės pas
mane skuba tėvas, motina, broliai, seserys: jie sku-
ba su mania galvintis lietuvišku žodžiu. Ir žinai,
sesut, užvis labiausiai lietuvis laukia grįžtan-
čių tų, kurie ne ašaravimais, raudomis savo skau-
smas išsako, o lietuvišku žodžiu ir gūdžiausią
naktį skuba savo artimai ašaronusluostyti.

O, ar sulauks motinos sūnų, dukrų, kurie marių
viešpatiams himnus giedodami virto ašaromis-
jomis marlas pagilino... Ir niekas jų nesulauks... jie

moka kvatotis ir tada, kai i žytus riedantieji va-
gonai net berzelius pravirkdo. Jie nūdienos sąsara
marų viešpatijai vergai, kad ir savo tėvų kalba
medina rogėta...

Pilkas mano tėviškas dangus, nyki ir nūdiena
mano tėvų žemė. Tik, "Maldos "Virioje leidėjau", ar
tu savas paklausi, kuo lieki lietuviui savo pilka
tylumą pro nūdienius nykumą viešpatius pas lie-
tuvi prasigėvas. Jei to savas neklausi, tai aš tau
pasakau!

Tu esi lietuviško gyvenimo priegedruolis, kuris
Lietuvos dienai žadini "aulą, kad jos grožybėje
Karūgiu lietuvišką gyvenimui šviestu. Savo pilku-
ma tu buk dažnesnis pas lietuvi svečias. Tu ir ny-
kiausia nakti lietuvi laisvės džiaugsmu nuska-
drinsi.

Mano, su manim mano ir tavo brolių-sesių dalis
pradžiuogiaks, -emaiti, prisėsk prie manęs parymoti.
Tavą klausiu: kodėl savo leidinėly ivardinai "Ma-
das "Virioje"? Jei rengies save ginti, prieš tai man
atsakyki: ar Rasteikos atsiskaitymas su "leikrodin-
hinku" irgi yra malda? / "Iurlicionienės "Aušros sąsara
nūs"/ ar Žano Valžano siekinas duonos kepėličio
irgi galime laikyti malda / V. Rugo -Vargdieniai/.

Tuo pačiu savas paklauski: ar motina klykia?
/leidinėly du kart tai pakartoja/. Šita klausimą
keliu dėl to, kad kartais motinos nemaišitumet
su moteriške. Šia skirtumas nemažas: šiandien
motina ir pirmą gegužės sekmedieny tyli, kai jos
sūnus, vietoj atnešti jai pirmą pavasario žiedą,
savo kraujo žiedais miestelio grindinį puošia;
moteriškė-š kovo klykia medaliu -už pasukojimą
sūnaus "erlyną veduojant.

Motina tik dėl to glūžią nakti gali partiza-
nui sk-usno sąsara nusluostyti, kad dvasios rauda
savo sąsaras moka paslėpti nuo moteriškės sūnaus
istribitelio.

Ustokim prie šėšmetio žemaičiuko. Dabar man
aišku, kodėl žemaičiai sako: kas bus, kas nebus,
bet žemaitis neprazus. Šiandien anas šėšiametis
mano grubią širdį verčia tėvo sąsaros paprašyti.
Kas bus laisvės laiku, kai šitas žemaičiukas

prakalbės iš Valstybės teatro? Ką apie LKS kalbės užsienio svečiai, kurio tai iš prezidento ložės girdės?

LKS spaudos darbininkai! Mūsų žvanta pareiga, kad lietuvis partizanas-nuo kūdikio iki senelio-per amžius kalbėtų gyva kalba.

Ką gi reik spausti dešnią, smelti, abejojant, kad tavo leidinys būtina yra malda, tikint, jog tai tikra lietuviško gyvenimo giesmė.

"Brolis Naglio streipsai" aukštinkime LKS vardą, kaip pavyzdį, ko niekad LKS spaudoj netus perdaug. TAA redakcija pasiima įsidėti į Vydių "elii skyrių". Tešvint laisvės pavasaris, kad broliasis prie bendro laužo paspaustume dešnies.

J su brolis -šeriukas.

!!!!!!!!!!!!!!!

Spaudos dauginimo klausimai.

Turint galvoje popieriui gauti šaltinius, jo kainą, pargabenimo, spaudos dauginimo techniškes priemones, kiekvienas galvojantis lietuvis supras, kò vertas pagrindžio spaudos puslapis. Regint šios spaudos bad, didesniuose miestuose tose vietose, kur bolševizmo usalopinta prt. dvasia, kiekvienas tóvynės s nus supranta, jog ten pagrindžio šodis yra tas džiaugamas, kuris vienas istengia nugiedrint bolševikinio teroro įskaudita lietuvió veidą. Turédamas tai prieš akis, visiems laisvės kovotojams siūlau:

I. LKS vardu išleisatus laikraščius, kitus spaudos leidinius platinti:

- a. savo kovos dalinio ribose;
- b. kaiminiuose org. vienetuose;
- c. per elapukus, talkininkus, bidžiulius ir per taurius lietuvius, iteikiant į rankas, ar per tarpininkus;
- d. surast galimybių pagrindžio spaudą perduot į miestus, į prt. mažiau lankomas vietas;

II. Atsišaukimus į svyruojančius lietuvius, į tautos išgamas ir kitus-platinti:

- a. iškiljuoti viešose vietose,

b. išsiuntinėti pašto-taip, kad gautų ne vien pr.
gyvenamojo rajono tų atsisakimų reikalingi;

c. išsiuntinėti tiems miestams iš anksto pasirūpinti tų
adresais, kuriems tie atsisakimai reikalingi,
kurie užmirėta, kad Lietuvielis gimė;

d. kad pašto korespondencija siunčiamus atsisauki-
mus, priešui sunkiau būtų sekti, kad persiviešiant
ne pastebėtų, siunsti ranka nurašytus atsisakimų
nuorašus;

e. pr. nepriešamuose vietose atsisaukimus platin-
ti, per bolševikų bei turtus tarybininkus; per tuos
bolševikus, kurie savo valia šiuo keliu nori grįžti
į savo gyvenim., per moksleivius ir kt.

f. gaudos leidinius, atsisaukimus platinėti taip,
kad jie didesne apimtimi ir kuo vienodiau būtų
sprendžiami spaudos atsisakimais reikalingi.

g. riešėti drausmėms spaudos, atsisakimų švei-
stybei, gaudos platinėtojas pr. turi žinoti: visada
sprendžiant reik. turėti tiek spaudos, kad savo artimui
galėtų perkaityti, kad kiekvienam atveju jos
gauti reikalinga galėtų palikti.

h. gaudos šveiktinai dalinio iniciatyv., stengiantis
gauti leidinius ne tik platinėti bet ir dauginėti.

i. latinimo-dauginimo priemonės panaudoti gali-
mai (valresnes).

j. pastabai spaudos platinimui susijusiai išlai-
das padengti iš AB kasos. Primokamus laiškus
siuntinėti - nepatartina.

Alėvas

Skelbiamas Brolio Klevo (pareigojamą)
pašto, visus LKRS spaudos leidėjus (pareigojamą) savo
tiesioginiams viršininkams suteikt kuo išsamia
informacija apie šioje sr. darbo pasiekimus, nesė-
kmą, patirtį. Inios būtinos atitinkamoms išvados
pasiūryti.

PAR Redaktorius.

dalį dviejų skyrių.

Jame bus įvedami du skyriai: bendradarbių, kurie jau viešpatyje, ir amžinimo laipsnis, ir mus susutems su gyvais pasikalbėti tiek vietos kiek joms tai atrodoys būtina.

Kas tai iš eukė?

Kiek lietuviškas gyvenimas mus išseukė į kovą prieš to gyvenimo niekinioją bolsheviką, tiek kova, reikalaujanti nemarus pasisventimo, ir art. apėndą išskė šiuos skyrius įvesti.

Ir šis skyrius iš mūsų gyvenimo besąlyginiai turi išrauti visas tas piktybes, kurias sukėlia bedarbė užpildymas kortavimu, žmogaus doras nepatelsinamomis kalbomis. Ši piktybių išrovimo gyvenimo patirtis sako: įvedus į bunkerį, stovyklą vakare rinktės valandėlia, kurios metu pagerbiama šalinio, šalinio Karžygiai atitinkamu vado ar jo įgalioto žodžiu, šio pagerbimo dalį vius kėlia vieni antriems isties brolio renka, šytą pradėjus susikaupimu prie savo gyvenimą amžina gerbe vainikavusių brolių, bunkeris, stovykla palieka ta lietuvišką šventovę, kurioje savo gyvenimo bent trumpą valandėlia stengias praleist kiekvienas taurus lietuvis.

Rinktės, susikaupimo valandėlėms-atitinkamam vado, ar jo įgaliotinio žodžiu-viši partizanams skirti laikraščiai, įveda savo dalinio amžių gerbė pėlusią brolių skyrių. Iuo reikalu vado visuomeniškų atitinkamos išvados, veiksmai, vieto pasėkmei, nagrinėjamos vadų-viršininkų tarnybiniuose pasitarimuose, apie tai tuo plečiau, išsamiau informuojama tiesioginiai viršininkai.

Šesų skyrius-nūdienos namaria, aidi luterie. (gl., sukeista globėja, mirstantiesiems kanciu lengvintoja-turi pastatyti į atitinkamą gerbės auktybę. Apie joms skirtą vietą, apie tokios vietos skyrimą kituose art. laikraščiuose, visuomeninei kuosmulkiausiai visas šesas informuoja.

Kas iš šesų asmeniai n rėtų su redakcija susirašinėti-patarimų, pagelbėjia, reikalu, šalinų vadovybėms tame reikale turpininkauti.

Šlešios ir tarybinio valyno.

Šors draugas niekūs gyvena už atoros sienos, su sticris, sargyb, prie vartų, viagi ir 10 ten kai kas pas mus prieduko. o garo neavydia ir savo-
artimiesiems.

ito dr. kelne, malicioi. Šleškus ir rydų gim-
nės, mont-ka, lofono direktorų ir du priemonų, kli-
nio anlious vaikai.

it, seima apternajatauria, vyr. sakininkai, vy-
rejs, padejaje, kambarinis, da sargai ir du boferiai.
-utozotikiq turi du vienas seimos reikalams entras
-sajiminkas, kiškiems jiams.

u' sinigais, niekūs nesiskaito. apie algos
dydi sušioti-aetako, bet tikra tai, kad be algos
kiekvienam momentu gali pasilinti tiek pinigų, tiek
jamatrodo reikalinga-be kurio nors leidimo, to patelt-
kus bankui parašq, kiek pasilata.

Šniekkaus, edvilo, Paleckio ir dar vieno neži-
nomo asmens reikalams yra specialus auksciaus-
sios rusies prekia sandelis. is to sandelio sie
pandraugiai pigiausiomis kainomis prekiq gali
latis neribotus kiekius.

usirgus niekkaus žuniui, sakininkas isakė
jam rinkti tą pačią mėsą, kuri valgo roletarjūso
aristokratiškoji seima. Tarnaitis, strodo nepro-
letariškos žuonims skirtą mėsą, retkerčiais sti-
duoda vargšams, o keturkojams tik sriubą.

niekūs, liaudies "geradaris", labai bijosi
liaudies gyvena ir vaiznijs apsuptas ankavadių.

U 19 rubliaq...

....miestelio restorane geraižono puskari-
ninkai su stribu'atakanais' nusilvaisinus iki dra-
sumo, garnizonietis iscima is kicenes namos lais-
ka ir ji skaltydamas užrauda: mama, rasai mas,
kad neturi ko valgyti, kad bėdas tau žvelgia i

akis ir prašai iš manęs paramos...Kuo gi aš tau gakiu padėti, pats teturėdamas suplyšusius brezentinius batus ir gaudamas į mėnesį 15 rublių algos. Mama, ašpatsai pusalkanis vejojamas po pelkęs ir raistus, amžinai šlapias, sušalęs ir nemigęs...

Mama, ar mes tik tam ir gyvename, kad neturėtume net ko pavalgyti!.. aučiu, mama, tavo, kančia negaliu jų parnešti...

-Ka čia mauroji prisigėręs!-subiuo stribelis: -eik lauk!..

-Eik po velnių, lietuviškas šunie!-baltomis žiurėdamas į stribą slykstėjosi juo ruskelis:

-Pamaurosi ir tu, kai neturėsi nuo ko prisiplėšti....

Gal kas ir doro restorane būtų įvykę, jei stribas nebūt galėjęs atsivesti draugų-ruskiui išvesti.

1950 m.rugpjūtis

Užr. Labonis.

!!!!!!!!!!!!

1948 m. pas pil. Načalninkai kviestėse (siveržia raiginiū NKVD j. int. Biconovas su toj spylin-kėj neregėtu leitenantu. Girtulėliai. Besiveržėmi už stalo-prie mergaičių, sukelia triukšmą. Triukšmo aprašinimui, načalninkai pas vyrus reikalauje dokumentų. Biconovui visus atpažinus, triukšmas apsimsta.

Aprimus, abu draugu užtraukia tarybų himną. Besiseka. Vada-komjaunuoliškai: "iconovasa žiotė-rėjęs susivėms, o jo draugas ataklaupęs po stalu šventina eksirinkusiems kojas.

Vyras giriant rusišką kultūrą, mergaitės išlektos. Susikibę leitinentai išžygiuoja išbėgusių ieškoti. Seklydij randa jaunimą šokant. Vuolus prie pabėgusių, anas išsialapato. Vada vyrus šokti, iems atsiseklus, šokiui susikimba draugai.

Valdas draugams nei-prastas šokis, tai po poros tingusių, susipynus kojoms, sugriūva. Šakilą pas muzikentus užsako kazački. Šiuo kart prasideda cirkas-be pinigų:repečkoniš, vienas antrą spardy-dami leitinentai tancavoja.

Buteike prognozavo duris išneria ir grežikai. - Ika vieni načalninkai dar bent pora valandų triukšmauja. Po to išsipegirioja, rusiškai nudainavo i... būstina. Užr. Senys.

...!...
Kombainas.

Prie Lydevėnų tilto darbų pertraukos metu būreliai kalbantys, priėjęs leitinantas teiraujasi apie pašnekėsio turinį. Paaiškina, kad kalba apie akiškuosius reikalus, leitinantas apiaudosi:

- Ir kokie jie pas jus ikiai? Viską arkliais dirba! Vot značit, pas mus, kasėjoj, arkliu visai nėra, ten viską dirba kombainai!..

Paaiškina ir nudryžusi, alkana, lietuviai teiraujas: Kas gi tie kombainai? Kas jis par gyvulys? Kiek gi jis litrų pieno duoda? Čar daug būna lašelių jį paskerdus?

- Jus visi banditai! - klausimus burliokas atsakęs nusikeikė! - Jus visus i... bira reikia išvežti!..
11.11 Užr. Kregždė.

...
Mitingas.

1948 m. prieš pat rinkimus i... "sigainio kooperatyva atėjęs MGB načalninkas šukterė:

- Tai, šikrėkite, kiek gerybių prie tarybų valdžios po rinkimų jų dar daugiau bus!

- Ir degtukų po rinkimų bus, draugas viršininke? Paklauskas, skundžiasi: - trečia diena vien dėl jų i miesteli vaikštau. Tik, kaip nėra, taip vis nėra! Ar nereiks prie tarybų valdžios titnegu ugni išskelti?...

Šito viršininkas negirdi. Iškins apie rinkimus, piateletka, komunistų ir nepartinių bloką. Vienam iš klausytojų nusipirkus kartono spalvos keletą, blažnotėlių su užrašu kniritelnaja bumaga, "oskva", ištraukęs iš pirkėjo rankų viršininkas šaukia:

- Tai, šikrėkit, koks skirtumas tarp tarybų valdžios ir kapitalistinių kraštų!.. Ar matete prie kapitalistų valdžios rūkoma popierą! Nel o kodėl ne! gi dėl to, kad kapitalistai neturi iš ko jį pagaminti!..

Iš klausytojų bepalikus pardavėjui, mitingai užbaigė: - Tai netot, tarybų šalyje ir rūkama popierių jau gamina, kad nieko šia netrukata!...

Užr. Genys.

.....
Trijų renkų neturiu.

- Gal šeiminiukė turėtumėt ką užkasti - jau antroji diena kaip nevalgės!.. - verkėlena raudonarmietis.

- Šeiminiukė atnešė duonos, sūrio, sviesto. Išbadėjęs ruselis grietis duoną į vieną ranką, sūrį - į kitą.

Tai kodėl nevalgėte sviesto? - klausia šeiminiukė. Ruselis, koistai pasidriėjęs, sumurma po nosim:

- Sveikla bobė!.. Juk aš trijų renkų neturiu... O. be to, kai gi šė šaukote itą kosą valgysiu!...

Užr. Genys.

.....
Kareivio pietus - šuniui.

1950 m. spalio mėn. pabaigoje kaimo apylinkose MGB būriui, kareiviai pietums išsiverdė bulvių. Daugiant bulves valgyti leitinantas pastebėjo, kad jų belieka tik jo šuniui. Jis anam ir atidavė:

Orizgas iš sargybos kareivis tegalėjo pasiguosti:

- Gal gi leitinantav akysse mes kuris nors šunies vertas!..

.....
Valiko kolchozninku.

Politvadovas apiformina iluvos valė. kolchozo giraininka:

- Tu geras pirmininkas. - o! Kiti visam rajone geriausiai tvarkai. Tik tu neduodi skundų!

Neturiu ko skųsti. Be to, noriu gyventi, - aiškinasi geriausias iš rajono pirmininkas.

- Gyventi! - nustebė politvadovas, - ar tai tau sunku už liaudį mirti!..

Kadangi su nauja dvasia pirmininkas negalėjo susigyventi, dėl to, politikvadovo valia, liko pašemintas kolchozninku.

Užr. Ašarslė.

30.12.

.....

Vienos konferencijos metu šiujeke diplomatas
buvo suruostas valės, kuriose dalyvavo ir vietinės
damos-diplomatų žmonos ir dukterys. o valsių, o
nai diplomatai panoro pasitarti. Marsalas, isvengiamai
keplios ir nemalonicios padetias, kreipėsi į Moloto-
vą, ar šis negalėtų išprašyti damų.

-Ieileil-pradžiugas pareiža prie pirmos pasitai-
kiusios priėjas klausia: Atleiskit, ar jus tekėjus?

-Ne, netekėjusi, -atsakė ši, nustebinto klausimo.

-O kiek, gerbiamoji panele jus turite vaikų?

-Panele išputė lūpas, pasauo ir, aabelaukdama
naują klausimų, sprūdo pro duris lauk.

Molotovas ir prie kitos priėjo su tokiu pat
mandagumu:

-Atleiskit, ar jus tekėjus?

-Taip, tekėjusi!

-O kiek, gerbiamoji ponia, jus turite vaikų?

-Tris.

-Tai gal galiu paklausti, kokias jų tėvų vardais?

Šite tik sužalibavus akimis iš salės išsinešdino
Priėjo prie trečiosios: Šite tekėjus ir neturi vai-
kų. Šil to Molotovas klausia:

-Tai gal galiu paklausti, kaip jus tai padarotė?
To gerai išauklėtai poniai buvo perdaug: metusi
diplomatai pilną paniekos žvilgsni, demonstratyviai
pasišalindama, savu pavyzdžiu ir kitas pakvietė ja
pasakti.

Netrukus salėje neliko nė vienos damos, suševė-
ti Molotovo gabumu, diplomatai ramiai galėjo tartis.

Po kiek laiko tokia pat konferencija vyko Mes-
kvoje, ir valės tokios pat diplomatams buvo suruo-
štos, kuriose, vietoje damų, dalyvavo krasavicos, ka-
tiusos. Tuo kartu Molotovą iš keplios ir nemalo-
nicios padetias apsimė geibėt Marsalas. Pirma sutika-
ta katiusa paklausė:

-Atleiskit, ar jus tekėjus?

-Ne, netekėjusi.

-O kiek, gerbiamoji panele, jus turite vaikų?

-Gigi keturis! -šite su pasididžiavimu atsakė.

-Truputi nusiminas, bet dar nenustodamas vilties
maršalas priejo prie kitos:

-Atleiskit, ar jūs tekėjus?

-Tekėjusi.

-O kiek, gerbiamoji ponie, jūs turite vaikų?

-Neturis.

-Tai gal galiu paklausti, kokie jų tėvų vardai?

-Na, štai: Osa, Miša, Griša, ir Aljoša! - nė ne-
mirktarėjusi išdrožė ši, dar patogiausio isitaisydama
fotelyje, kurisme sėdėjo.

-usišas maršalas priejo prie trečios krasavicos:

-Atleiskit, ar jūs tekėjus?

-Kaip tekėjus.

-O kiek, gerbiamoji ponie, jūs turite vaikų?

-Neturiu nė vieno.

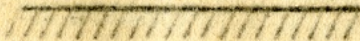
-Tai gal galiu paklausti, kaip jūs tai padarote?

-Atėik ši vakarą pas mane - eš tavo pamokysiu,
kokietiškai pamerkusi viena akim ir meiliai temp-
dama maršalą arčiaus savos, atšovė dama.

Maršalas pritrenktas daugiau nebandė pritaikinti
Kolotovo taktikos, o ponai diplomatai tą dieną taip
ir liko nepasitarę.

Užr. Nerimas.

1949 m. pavasario.

Redakcijos laiškas.

Broliai V. redakcija prašytą ir toliau broliams
kai padėti, kad galėtų didinti karių skyrių
skyrius. Redakcija manytą, kad šiame skyriuje dor-
tą skelbti ir pirmoju laišku Kryžiaus l. pagražinti.

Broliai V. U. prisegtą medžiagą broliškai
dėkojam. Laukiam kuopaugių panašios medžiagos.
Ypačiai pagaidušiu tą medžiagą, kuri kalba
apie lietuvišką kėtiną. Jos ir panašios surinkimas
turėtų palikti specialia termybine pareiga.

Broliai V. U. t. Brėžios, vertingos medžiagos
priešintat. Pal. Jau panaudojom. Šita peržiūrime.
Dėkojam, tikėdami, kad ir padėsi bus ištesėti.

Veikintines brolio užmojis, į darbą įtraukti
visus kovotojus. Tuo daug padėjot mums. Ikiu, kad
greit pastebėsit, jog tai pats tiesiausias kel-
lis, kad apt. savo dalia didinti.

Kai kuriais klausimais teks asmeniškai para-
šyti.

Broliai Klevui. Senai laukia medžiaga, kuri
konkrečius mūsų darbo kelius tiesia, gauta. Ikiu,
kad panašia medžiaga V. U. broliams praturtinsit,
kad tuo keliu pasekų ir kiti K. U. vadai V. U. savo
minties atstovų regės.

Redakcija pagaidušiu ir tos medžiagos, kuri
paveizduotų panaudojimą priešocialią seką.

Kartu redakcijai dėkoja ir už tą medžiaginą
paramą, kuri įgalina V. U. toliau leisti.

PRR Redakcija.

1.	Kastytis O, broli, sesei!.....	1
2.	Sida.....	2
3.	Jucetileitis... eptyni metal.....	3
4.	Silvitis.... Solzevikams artejant.	7
5.	Genys.... Mukreipt prisaso dimesai.	10
6.	Genys.... Kolchoze dar neseniai...	10
7.	11
8.	Sida... Leikkas partizanai.....	13
9.	Valkina..... Visagalysė.....	17
10.	Aseriukas.... Valda Girioje.....	21
11.	Aleves..... Pseudos dauginimo kl.	24
12.	Radakcija... kel dvieju skyriu.....	26
13.	ooo... linios 13 tarybinio vadyno.	29
14.	Labonis.... 02 15 rubliu.....	27
15.	Genys.... Madalninkai.....	28
16.	Regzde.... Kombeinas.....	29
17.	Genys.... Mitingas.....	29
18.	Genys.... Triju ranku neturiu.....	30
19.	Labonis... Kareivio pietas suniui..	30
20.	Aserelis.... Alika kolchozainiku...	30
21.	Merimas.....	31
22.	Radakcija.....	33
23.	Turiny.....	34

—————

—————

.....

